

Jan Vacek & Martin Šmíd

Minimalistický design polidštili šindelem

Kamarádi designéři, nově známí pod názvem Kdomáždilibydlí, se hned na počátku vzniku svého studia představili kolekcí Wood-oo. Martin Šmíd a Jan Vacek možná jako úplně první použili na nábytek a interiérové doplňky dnes už téměř historické šindele. Vytvořili tak hravý kontrast mezi puristickým a přirozeným hřejivým dekorem.

Sestava City, panel pro televizi z šindelů a skříňky v bílém lesku.

Šindele jste pojali novátorsky a dali jim už svým názvem magický podtext. Jaký vztah jste k nim měli dřív a jaký ho máte teď?

Vnímali jsme je jako tradiční prvek regionální architektury, který vedle tradice symbolizuje taky historii a řemeslo našich předků. Teď už jsou pro nás výrazovou formou, prvkem, se kterým můžeme rozmanitě pracovat.

Proč a jak vás napadlo použít prvek z tradiční lidové architektury právě na výrobu nábytku?

Nápad použít tento materiál, to bylo dílo okamžiku: odehrál se při návštěvě jednoho malého bavorského města, na Šumavě kousek od hranic. Stojí tam stará radnice, která má štít z dekorativ-

ních šindelů... To byl ten prvotní impulz, kdy jsme se o šindele začali zajímat.

Chápete kolekci jako návrat k přírodním, teple působícím a útulným typům interiérů?

Protože se jedná o dřevo, tak to tento dojem samovolně navozuje a nebráníme se mu. Nás ale zaujal šindel sám o sobě jako prvek, způsob jeho výroby a samozřejmě to, že vytváří možnosti pro naše nápady, jak s ním dále pracovat v interiéru.

Museli jste sami přicházet na výrobní postupy – jsou v nějakém ohledu nové?

Nábytkové prvky Wood-oo kolekce jsme navrhovali a vyráběli jak z originálních šindelů, které jsou určené pro

pokládku na střechy, tak i z přesných dřevěných prvků pouze vyrobených v šindelovém tvarosloví, tedy jako umělé šindele. Originální šindele jsme používali štípané, vyráběné stejně jako po staletí na nástroji, jemuž se říká dědek nebo také někdy bába, je to vlastně stolice s pákou na štípání dřevěné kulatiny. Takové šindele jsou

Židle Otýpka z českých šindelů je svázaná nerezovým drátem.

Designéři a interiéroví architekti **Jan Vacek** a **Martin Šmíd** spolupracovali dlouho i předtím, než na začátku roku 2011 založili studio Kdomážídlibydlí. Zabývají se návrhy a realizacemi bytových a komerčních interiérů, vytvářejí nábytek, svítidla i další zařizovací objekty. Chtějí, aby předměty, které navrhují, byly rozmanité a zábavné, s příběhem a myšlenkou. Baví je jiný přístup k obyčejným materiálům a všedním věcem, se kterými se běžně setkáváme všude kolem nás. www.kdomazidlibydl.cz

Sestava Vlna s kapsami, kombinace šindelů a černého hladkého povrchu.

Z nástěnných věšáků Lesní duch lze vytvářet různé sestavy.

“ Přirozený rastr šindelů kontrastuje s moderními, jednoduchými formami novodobých materiálů.

Textilní panel z ručního papíru s prostorovými motivy květin.

Sestava Šipka, skládaný šipkový dekor na stolku doplňuje bílý a červený modul.

nepravidelné, mají různé rozměry. Charakteristická drážka do špičky se dotváří dále ručně dlátem. Umělé šindele jsme vyráběli z dřevěných přířezů a dále standardními výrobními postupy.

Čím vším se mohou originální šindele lišit?

V průběhu času se v každé zemi historicky vyvinul tvar, způsob kladení i velikost šindelů. Rozeznáváme šindel český, valašský, bavorský... Na jejich výrobu se používalo převážně jehličnaté dřevo, smrkové a modřínové. Pracovali jsme se všemi typy šindelů, do návrhu televizní sestavy Šipka jsme přenesli graficky výrazný řez českého šindele ve tvaru šipky, vznikla tak její stylizace na dvířkách skříněk a skládaný šipkový dekor na odkládacím stolek. Zároveň tento typ šindele, který se na střechy přepravuje svázaný v otýpkách, dal vzniknout stejnojmenné židli. Z původní otýpky jsme povytáhli několik kusů šindelů jako opěradlo. Abychom původní šindelovou otýpku povýšili do formy nábytkového objektu, používaný vázací drát jsme nahradili nerezovým drátem. Dekoratívní bavorský šindel navozuje romantický dojem, proto bylo nasnadě použít ho na plochu vysokého čela postele.

Jsou některé typy šindelů vhodnější právě pro trojrozměrné objekty?

Takto použít šindele nás napadlo při návrhu televizní sestavy Vlna, kde jsme z nich vytvarovali vlnící se kapsy na knihy, časopisy nebo třeba DVD. Šindele přecházejí z roviny do formy měkkých prostorových křivek, podobně jako se vlní na střeších historických objektů. Dále jsme jimi „obtočili“ kónické nohy jídelního a konferenčního stolu.

Surovost dřeva kombinujete s novodobými materiály, je to i proto, že je pak jednodušší doplňovat zařízení z šindelů moderním nábytkem?

Ano, to byl jeden důvod, aby ho bylo možné použít v současných interiérech. Hlavně nás ale lákalo pracovat s kontrastem „přirozeného rastru“ šindelů

a moderních, jednoduchých forem novodobých materiálů. Bavily nás protipóly drásaného povrchu šindele vůči hladkým lesklým plochám, i v tom jsme viděli kouzlo propojení tradičního s novým.

Přemýšleli jste už od počátku o rozmanité řadě, nebo se neplánovaně rozrostla?

Chtěli jsme vytvořit kolekci, kde budou základem funkční nábytkové prvky, takové, které si dovedete představit u sebe doma a budete je smysluplně používat. Tomu odpovídají sestavy do obývacích pokojů, kombinující funkci knihovny a panelu pro nástěnné televize, dále stoly, postel, věšáky. A vedle toho vznikly také objektové prvky, můžeme jim říkat třeba „experimentální design“, které poukazují na příběh, filozofii a poetiku tématu, kde funkce není tím hlavním kritériem, to je třeba šindelové lehátko nebo židle Otýpky.

Textil je produkt z jiného soudku, ale podařilo se vám najít společnou notu, nabízelo se více variant pojetí?

Textilní panely nejsou textilem v pravém slova smyslu, materiálem je ruční papír. Vyrábí se ze dřeva, stejně jako šindele. Prostorové motivy květin inspirované šindelovými otýpkami jsou vytvořené technologií prosekávání do papíru. Panely se mohou použít pro zastínění

oken nebo například vytvořit posuvnou stěnu, která rozdělí prostor interiéru. Prostupy světelných paprsků denního nebo umělého světla prosekanými plochami vytvářejí působivé scénérie.

Když srovnáte navrhování moderních interiérů s tímto historicko-inovativním přístupem, v čem je největší rozdíl?

Téma jako nové a inovativní vidíme v tom smyslu, že jsme se nikde nesetkali s použitím šindelů v interiérové tvorbě. Proto pro nás bylo a je velmi zábavné, při práci jsme se bavili a nezatěžovalo nás „historické“ téma šindelů, což bychom asi více vnímali, kdybychom s nimi pracovali při vymýšlení domů. Takto z hlediska přístupu v navrhování rozdíl nevidíme.

Vyvolává kolekce díky své osobitosti rozporuplné ohlasy?

Šindele jako téma pro interiérové a nábytkové aplikace nás okamžitě nadchly a již v počátku, kdy Wood-oo collection začínala teprve postupně vznikat, jsme se setkávali s podobně nadšenými reakcemi okolí. Nicméně jsme zároveň také tušili, že toto téma může být pro někoho kontroverzní a že se lidem bude buď hodně líbit, nebo u nich vyvolá minimálně rozporuplné reakce. Většinou však vnímáme pozitivní ohlasy.

